

noget Bewiis for, at der ikke af en lavere Tært skulde følge et større Antal af befordrede Breve. Det forekommer mig altsaa, at det er Tiden forend 1851 og den efter 1851, som maa afgive Sammenligningspunktet, og derimod ikke det Tidspunkt, som det cerede Medlem nævnte.

Fischer: Det falder mig ikke ind at nægte, at der kan gives Tærtmedsættelser, som vilde forøge Brevenes Antal; det indrømmer jeg tværtimod fuldkomment. Men som et Vidnesbyrd om, at der gives en Grænse i saa Henseende, og at man derfor maa være varsom, anførte jeg, at den betydelige Forøgelse, som man havde ventet af Tærtmedsættelsen i 1865, ikke er indtraadt.

Andræ: Jeg kom til for at afbryde den cerede Finantsminister ved et uvilkaarligt Underbud, der udtrykte min Tvivl om, at man virkelig kan sige, at der nu er en saadan Tilstand tilstede, at Post- og Telegraphvæsenet bære sig selv. — Jeg skal forudskille, at det ingenlunde er min Mening, at dette er det Maal, som man skal stræbe efter. Jeg for mit Vedkommende har nemlig aldrig kunnet indsee, hvorfor ikke ogsaa de nævnte tvende Regaler skulde kunne bringe Staten nogen Indtægt. Det er mig ikke klart, hvorfor Danmark i saa Henseende bør staae paa et ganske andet Standpunkt end mange andre Stater, hvor ikke ubetydelige Bidrag til Statsforpligtighedernes Dækning indkomme derigjennem. Det er neppe heller den allerfattigste Deel af Befolkningen, som man forstaaer for Bidrag til Statsindtægterne ved en Higen efter at nedsatte alle deslige Tærter og ved at frembringe den absolut billigste Befordring. — Men affæet herfra skal jeg med Hensyn til selve det Spørgsmaal, hvorvidt det virkelig kan siges, at Post- og Telegraphvæsenet nu bære sig, blot anføre følgende, idet jeg indskrænker mig til at tage Hensyn til det sidste os overleverede Statsregnskab, da dette Document just ligger for mig. Det vil, naar vi blot holde os til den almindelige Oversigt, der

paa Side IV og V i samme gives over det samlede Beløb af Indtægter og Udgifter, sees, at Postvæsenet ganske vist staaer opført med et Overskud af cirka 61,400 Rb., og at Telegraphvæsenet paa den anden Side kun er opført med et Deficit af 31,800 Rb. Herefter skal der altsaa være en samlet Indtægt af Post- og Telegraphvæsenet af cirka 29,600 Rb., og forsaavidt vil man altsaa kunne sige, at Post- og Telegraphvæsenet ikke alene kunne bære sig selv, men at de endog bidrage Noget, skjøndt rigtignok kun overordentligt Lidet, til Indtægterne. Men anderledes stiller Sagen sig, naar man vil gjøre sig den Uleilighed at laaе efter paa andre Steder i Regnskabet, og endnu mere vilde Sagen stille sig anderledes, hvis man kunde faae forskellige fuldstændige Dplysninger, som Regnskabet ikke giver. For det Første vil det nemlig sees, at der Side 146 i § 22 findes en Udgift til Telegraphvæsenet paa over 21,500 Rb., og for det Andet vil det sees, at der Side 139 i § 21 under Nr. III som Udgifter ved Generalpostdirectoratet, hvilke dog vel maae siges at vedkomme Postvæsenet, findes opført omtrent 38,000 Rb. Desuden findes den aldeles nødvendige Udgift til Revision af Postvæsenets Regnskabsvæsen opført Side 140 under Nr. IV. C i samme Paragraph med over 20,500 Rb. Lægges man disse tre Poster sammen, bliver det tilsammen 80,000 Rb., og derved er altsaa de 29,600 Rb.s Indtægt langt mere end opslugt, og der bliver mere end 50,000 Rb. tilbage, som Staten maa udrede som virkelig Bidrag til de omhandlede Udgifter. Kunde man see rigtig efter og faae ud, hvad der skjuler sig paa andre Steder, vilde man derhos, som sagt, komme til endnu betydningsfuldere Resultater. Jeg skal saaledes blot henlede Opmaerkksomheden paa de enkelte Forhold, som maatte være fuldt oplyste, inden man kunde komme til et endeligt Resultat, og det er, at der paa Pensionsvæsenets Conto findes betydelige Beløb til pensionerede Postembedsmænd. Tænker man sig disse Beløb lagte til de øvrige, saa vil man see, hvor langt det er fra, at man